

Decidir el futur d'Escòcia

Un debat nacional

Independència i responsabilitat en el món actual

Cap persona té el dret de fixar el límit del camí d'una nació; cap persona té el dret de dir al seu poble: "Has d'arribar fins aquí, i prou".

Charles Stewart Parnell (1846-1891)

Continguts

Prefaci del primer ministre

Resum

1. El Parlament d'Escòcia

2. Ampliar l'autonomia escocesa

3. Una Escòcia independent

4. La constitució canviant a les Illes Britàniques

5. Legislació i referèndums

6. Un debat nacional

Annex A. Reserves a la Llei per a Escòcia de 1998

Annex B. Esborrany de Projecte de llei de referèndum a Escòcia

Prefaci

El Molt Honorable Alex Salmond, diputat del Parlament escocès i del Parlament britànic

Primer ministre d'Escòcia

Nosaltres, el Govern escocès, tenim ambició per al futur d'Escòcia. i també creiem que la sobirania del nostre país resideix en la seva gent. Com a poble sobirà, la gent d'Escòcia –i només nosaltres- tenim el dret de decidir com ens governem.

D'aquí que el nostre programa electoral per als comicis d'aquest any al Parlament escocès es comprometés a donar una oportunitat a la gent per considerar la independència d'Escòcia en un referèndum durant aquesta legislatura.

En les darreres eleccions, la gent va votar clarament a favor de desenvolupar el nostre autogovern. Des de l'Executiu, creiem que la independència seria el millor pel nostre país. Hi ha qui demana més autonomia, o més poders sobre impostos i despeses públiques, o el federalisme. Siguin quines siguin les diferències entre els partits polítics, el missatge de les eleccions és evident: la posició constitucional d'Escòcia ha d'avançar.

D'altra banda, recentment hi ha hagut avenços constitucionals històrics a Irlanda del Nord i Gal·les, amb partits de govern nous, i més poders descentralitzats. Així mateix, el Govern del Regne Unit acaba de publicar un document de debat sobre la governança de la Gran Bretanya.

Com a primer ministre d'Escòcia, tinc la responsabilitat de cercar i liderar el debat sobre les diverses opcions de canvi constitucional. Encapçalo el primer Govern del Partit Nacional Escocès elegit des de l'establiment de l'autonomia d'Escòcia, de manera que posaré la independència sobre la taula, i ressaltaré els beneficis i les oportunitats que pot generar. Així mateix, reconec que hi ha d'altres opinions en el nostre país, que també estan representades al Parlament.

La unió d'Escòcia amb les altres nacions del Regne Unit es basa en la Unió de Corones de 1603 i els tractats d'unió de 1707 i 1801. La Unió de 1801 amb Irlanda ja ha experimentat un canvi important. El debat polític a Escòcia gira al voltant de la Unió política de 1707 i, per cert, la seva reforma o anul·lació deixaria la Unió de Corones intacta.

Per tant, proposo que tinguem un debat nacional sobre el nostre futur, que permeti que la gent d'Escòcia argumenti, reflexioni i, posteriorment, decideixi el tipus de govern que millor ens prepara per al futur. Aquest document vol ser el punt de partida i l'inspirador d'aquest debat nacional. Per això, explora les àrees en què Escòcia podria assumir més responsabilitats -com ara el treball, les finances nacionals, o la legislació en seguretat pública com les armes de foc-, així com el concepte d'independència, i més avenços constitucionals a la Gran Bretanya.

Han passat deu anys des del referèndum per l'establiment del Parlament escocès. I hem vist el potencial que la cambra té per respondre als desigs i necessitats de la gent d'aquest país. Tanmateix, també hem pogut veure les limitacions dels poders que té actualment. Crec que ha arribat l'hora que nosaltres, el poble d'Escòcia, reflexionem i escollim el nostre propi futur en el món actual.

Resum

L'establiment del Parlament escocès amb la Llei per a Escòcia de 1998 va donar al poble escocès la capacitat democràtica d'influir directament en les decisions governamentals que es prenen a Escòcia. Així mateix, la configuració autonòmica reconeixia explícitament que els poders atorgats al Parlament escocès i al Govern escocès el 1999 es podien alterar, de manera que la Llei per a Escòcia inclou mecanismes importants per ampliar l'autonomia escocesa.

Actualment, el Parlament del Regne Unit i el Govern del Regne Unit tenen poders reservats molt importants. Descentralitzar aquestes àrees permetria al Parlament escocès i al Govern escocès prendre decisions pròpies, tenint en compte els interessos d'Escòcia, i reflectint el punt de vista dels escocesos. En alguns àmbits, l'ampliació de l'autonomia també podria generar més coherència en la presa de decisions, i més control democràtic de la gestió política.

Passar d'una autonomia reforçada a la independència significaria posar punt i final als poders del Parlament del Regne Unit per legislar per a Escòcia, i acabar amb la competència dels ministres del Regne Unit d'exercir poders executius a Escòcia. Totes les matèries reservades restants de la Llei per a Escòcia deixarien de tenir efecte, i el Parlament escocès i el Govern escocès passarien a ser responsables de la política interna i internacional, tal com fan els estats independents arreu, subjectes a les disposicions dels tractats de la Unió Europea i altres obligacions adquirides en acords.

La natura de la constitució del Regne Unit és canviant. Hi ha hagut avenços històrics a Gal·les i Irlanda del Nord, i el Govern del Regne Unit ha publicat propostes per desenvolupar més la governança del Regne Unit. Escòcia, tant si pertany al Regne Unit com si és independent, ha de continuar jugant un paper central amb els nostres veïns, i ha de procurar millorar els mecanismes de treball conjunt entre els Governos de l'actual Regne Unit i amb la República d'Irlanda.

L'autonomia reforçada o la independència requeririen legislació, segurament tant a Westminster com a Holyrood. Una ampliació substancial de l'autonomia requeriria probablement, i la independència amb tota seguretat, el consentiment del poble escocès a través d'un referèndum. El plebiscit, malgrat no ser constitucionalment obligatori, ha estat acceptat com la forma correcta de determinar el futur constitucional d'Escòcia.

S'ha de fer, per tant, una reflexió profunda sobre la legislació apropiada per a un referèndum, i sobre la qüestió de com el Parlament escocès podria iniciar el procés.

Des del punt de vista del Govern escocès, hi ha tres opcions realistes. En primer lloc, mantenir el marc autonòmic definit per la Llei per a Escòcia de 1998, amb la possibilitat d'ampliar les competències una per una, a mesura que sorgeixi l'oportunitat. En segon terme, redissenyar el marc autonòmic, tot ampliant els poders actuals del Parlament escocès i el Govern escocès, possiblement adquirint autonomia fiscal, però lluny de la independència. En tercer lloc, i és l'opció que el Govern escocès propugna, ampliar els poders del Parlament escocès i el Govern escocès fins al punt d'obtenir la independència. Aquestes tres opcions es descriuen amb detall en aquest document.

Aquest document és la primera acció d'un debat nacional d'ampli abast sobre el futur d'Escòcia. Aquest debat nacional permetrà que els escocesos estudiïn totes les opcions sobre el futur del país, i que prenguin decisions informades. Aquest document convida el poble d'Escòcia a participar en el debat nacional, i a proposar com s'ha de dur a terme per assegurar la participació més àmplia possible.

1. El Parlament d'Escòcia

Resum

L'establiment del Parlament escocès amb la Llei per a Escòcia de 1998 va donar al poble escocès la capacitat democràtica d'influir directament en les decisions governamentals que es prenen a Escòcia. Així mateix, la configuració autonòmica reconeixia explícitament que els poders atorgats al Parlament escocès i al Govern escocès el 1999 es podien alterar, de manera que la Llei per a Escòcia inclou mecanismes importants per ampliar l'autonomia escocesa.

Introducció

1.1 Abans de l'establiment del Parlament escocès, gran part de l'acció governamental ja s'administrava a Escòcia a través de l'*Scottish Office*, d'acord amb un estatus diferenciat a la resta del Regne Unit. Tot amb tot, l'escrutini democràtic i el poder legislatiu encara depenien de Westminster. Actualment, el Parlament escocès proporciona un control democràtic directe, i té poders legislatius sobre aquesta acció governamental. A més, cal destacar que el marc autonòmic definit per la Llei per a Escòcia de 1998 –que només reserva a Westminster les competències que s'hi especifiquen– permet que l'autonomia evolucioni de forma natural, a mesura que apareixen nous àmbits d'actuació. La configuració de l'autonomia a la Llei per a Escòcia també conté mecanismes per desenvolupar i ampliar les competències del Parlament escocès i el Govern escocès. L'acord Sewel dóna al Parlament escocès i al britànic mitjans per ajustar les seves responsabilitats.

Abans de la descentralització

1.2 Des de l'establiment de l'oficina del secretari per a Escòcia el 1885, passant per la transferència de l'*Scottish Office* de Londres a Edimburg el 1939, fins a l'estatus final de l'*Scottish Office* abans de la descentralització de 1999, la maquinària del Govern administratiu a Escòcia es va desenvolupar i créixer considerablement. Tanmateix, el desenvolupament d'un Govern executiu escocès diferenciat no va anar acompanyat d'un control democràtic, ni d'una cambra legislativa establerta a Escòcia. L'escrutini democràtic de l'*Scottish Office* es duia a terme a Westminster, a través de ministres establerts a Londres i, per tant, lluny dels seus departaments i electors, i a un parlament que també quedava molt allunyat. La legislació per a Escòcia, malgrat ser diferent tant en el contingut com en l'aplicació, s'adoptava a Westminster, de la mateixa manera que

la resta de legislació, i d'acord amb les decisions preses per una majoria del conjunt del Regne Unit.

1.3 Aquesta situació va generar, evidentment, un “dèficit democràtic” a Escòcia, atès que la clau del poder executiu a Escòcia la tenien els ministres del Regne Unit, sovint d'un partit amb poc suport electoral al nostre país. Les Lleis per a Escòcia s'aprovaven a Westminster d'acord amb la majoria resultant del conjunt de partits del Regne Unit, sense tenir en compte el punt de vista de la majoria de diputats escollits en circumscripcions escoceses.

1.4 La tensió produïda per aquesta situació va conduir el país, finalment, al marc autonòmic actual. A través de la Llei per a Escòcia de 1998, es va establir un parlament escocès, per tal de crear un control democràtic directe sobre el conjunt d'activitats dutes a terme per l'antiga *Scottish Office*, i també per legislar en aquestes àrees.

La Llei per a Escòcia de 1998

1.5 La Llei per a Escòcia de 1998 va descentralitzar al Parlament escocès i al Govern escocès, conegut com l'Executiu escocès, totes les competències que no estan específicament reservades al Parlament del Regne Unit ni al Govern del Regne Unit. A la pràctica, les àrees descentralitzades corresponien, a grans trets, a les competències que ja estaven assignades a l'*Scottish Office*, sota la responsabilitat dels ministres de l'*Scottish Office* (membres del Govern del Regne Unit), i administrades a Escòcia per funcionaris de l'*Scottish Office*. Les àrees descentralitzades incloïen la salut, educació, justícia, govern local, i agricultura i pesca.

1.6 Les matèries reservades eren àrees en què els departaments del Govern del Regne Unit havien estat responsables de la seva gestió a Escòcia, i ara s'hi mantenien. Per exemple, la seguretat social, la salut i la seguretat, la recaptació d'impostos, així com les àrees en què es considerava important tenir un règim comú a tot el Regne Unit, com ara treball o la legislació per a empreses. A més a més, la Llei per a Escòcia va reservar matèries considerades fonamentals per al Regne Unit com a estat, com ara el Cap d'Estat i la constitució, ciutadania, afers exteriors (inclosa la representació a la Unió Europea), seguretat i defensa.

1.7 Les matèries reservades s'aborden amb més detall en el capítol següent.

Canviant el marc autonòmic

1.8 Com que la Llei per a Escòcia descentralitza totes les matèries que no estan reservades específicament, els nous temes que sorgeixen, com ara el canvi climàtic, són competència d'Escòcia -malgrat que poden tenir aspectes, com l'energia, que estan reservats. Així doncs, encara que no s'adoptin mesures legislatives específiques per alterar el repartiment competencial, l'autonomia evolucionarà inevitablement amb el temps. Els Governos del Regne Unit i d'Escòcia, i els parlaments de Westminster i Holyrood han de tenir una relació dinàmica, atès que les competències descentralitzades i les reservades es desenvolupen d'acord amb els esdeveniments nous i els canvis.

1.9 La mateixa Llei per a Escòcia conté disposicions importants que permeten canviar el marc autonòmic legislativament, de manera que competències legislatives o executives es poden transferir del Parlament del Regne Unit i del Govern del Regne Unit al Parlament escocès i al Govern escocès. Això és possible després d'un debat entre ministres del Regne Unit i ministres escocesos, i l'estudi i aprovació tant de Holyrood com Westminster. D'acord amb l'article 30(2) de la Llei per a Escòcia, les disposicions 4 i 5 es poden esmenar, per tal d'atorgar a Holyrood competències legislatives sobre àrees reservades. Així mateix, l'article 63 permet transferir competències de ministres del Govern del Regne Unit a ministres escocesos. Aquest tipus de "descentralització executiva" no transfereix matèries legislatives al Parlament escocès. Tanmateix, els ministres escocesos poden ser escrutats per Holyrood en l'exercici d'aquests poders.

1.10 És important ressaltar que la Llei per a Escòcia no conté cap limitació en l'ús d'aquestes disposicions per alterar el marc autonòmic. La Llei per a Escòcia, per tant, estableix un sistema de descentralització "il·limitada", a partir del qual qualsevol matèria reservada es pot descentralitzar al Parlament escocès, utilitzant els mecanismes previstos pel text. Així doncs, no fa falta que Westminster o Holyrood aprovin legislació primària.

Westminster i l'acord Sewel

1.11 D'acord amb l'actual marc autonòmic, el Parlament del Regne Unit continua sent sobirà i té la capacitat de legislar fins i tot en les matèries descentralitzades (això està contemplat explícitament a l'article 28(7) de la Llei per a Escòcia). Per tant, reté el poder general de fer lleis tant en àrees reservades com en descentralitzades. Fins i tot, pot canviar les competències del Parlament escocès i el Govern escocès. I això es pot fer ja sigui explícitament, reformant la Llei per a Escòcia, o implícitament, aprovant lleis que entren clarament en contradicció amb la Llei per a Escòcia o una disposició d'un

altra llei del Regne Unit o una llei del Parlament escocès. No obstant això, d'acord amb un conveni constitucional conegut amb el nom d'acord Sewel, el Govern del Regne Unit i el Parlament del Regne Unit s'han compromès a no exercir poders legislatius en matèries descentralitzades, i a no alterar les competències legislatives del Parlament escocès ni les competències executives dels ministres escocesos sense el vist-i-plau del Parlament escocès. Aquesta mesura fa valer les disposicions de la Llei per a Escòcia, assegurant que Westminster i Holyrood s'hagin de posar d'acord en els canvis de competències, abans que tinguin efecte.

Canvis en les responsabilitats i competències descentralitzades

1.12 Les responsabilitats dels ministres escocesos s'han modificat en diverses ocasions, d'acord amb l'article 63 de la Llei per a Escòcia, i a través de l'acord Sewel. Aquests canvis han sorgit d'una combinació de propostes de ministres escocesos, del Govern del Regne Unit i de persones externes al govern. Les raons per transferir responsabilitats varien, però en general, reconeixen o bé l'interès principal dels ministres escocesos en una àrea, o bé la coherència administrativa que suposa que els ministres escocesos siguin responsables d'una àrea que encaixa amb d'altres poders ja descentralitzats.

Exemples:

- Poders per permetre construir, ampliar o operar generadors d'electricitat;
- Funcions relatives a la seguretat alimentària i estàndards;
- Regulació del subministrament, compra, possessió i ús de petards;
- Funcions d'acord amb la *Regulation of Investigatory Powers Act* de 2000;
- Ajuda financera als serveis marítims de transport de passatgers entre la regió de les *Highlands and Islands* i Irlanda del Nord;
- Finançament dels serveis ferroviaris en règim de concessió; i
- Funcions per tirar endavant pensions d'autoritats.

1.13 Hi ha hagut molts pocs canvis en les competències legislatives del Parlament. Tanmateix, hi ha hagut algun cas, com per exemple l'ampliació de les competències

dels ministres escocesos i el Parlament escocès en transport ferroviari. El 2004 una ordre conforme a l'article 30(2) de la Llei per a Escòcia va permetre que el Parlament escocès legislés la distribució de poders en transport ferroviari entre els ministres escocesos. Així mateix, de conformitat amb Holyrood, i d'acord amb l'acord Sewel, la Llei de Ferrocarrils de 2005 (promulgada a Westminster), va atorgar als ministres escocesos la competència de concessió dels serveis de ferrocarrils de passatgers, i la prestació, millora o desenvolupament dels serveis de ferrocarril a Escòcia, inclòs el finançament de les infraestructures ferroviàries.

Propostes de canvis

1.14 Des de la creació de l'actual marc autonòmic, s'han fet moltes propostes per introduir-hi més canvis. Aquestes propostes han anat des de descentralitzar àrees concretes una per una, com ara l'àrea d'armes d'aire comprimit, fins a canviar l'essència de l'actual autonomia amb un Estat federal, o amb la independència. També hi ha hagut veus que demanaven establir processos per estudiar una reforma de gran abast, per exemple convocant una altra convenció constitucional.

1.15 En les eleccions parlamentàries escoceses de 2007, tots els partits grans van fer propostes sobre el marc autonòmic. A banda de proposar un llibre blanc sobre la independència, el Partit Nacional Escocès va fer propostes específiques per ampliar l'autonomia en les matèries de funcionariat, gas i petroli del mar del Nord, emissió de ràdio i televisió, i armes de foc. Els demòcrates liberals escocesos van proposar una altra convenció constitucional, per analitzar la forma adequada de descentralitzar més competències a Holyrood. Entre les matèries, hi incloïen la capacitat del Parlament escocès de fixar els impostos. A més, també proposaven que es descentralitzessin les competències sobre sistema electoral, el Parlament, el funcionariat, energia, i política marítima i de transports. A més a més, els demòcrates liberals escocesos van proposar una taula conjunta de Holyrood i Westminster, per treballar plegats sobre poders de regulació, control de l'abús d'alcohol i drogues, control d'armes de foc, asil i immigració, planificació dels serveis socials i aspectes de legislació laboral. Per la seva banda, el Partit Laborista escocès va posar èmfasi en l'ús dels mecanismes previstos a la Llei per a Escòcia per fer qualsevol canvi necessari. Els Conservadors escocesos es van declarar oberts a debatre els poders del Parlament escocès per garantir el control sobre l'augment dels ingressos, així com sobre la despesa.

1.16 S'han fet estudis sistemàtics sobre el desenvolupament del marc autonòmic. El 2006 la comissió Steel, presidida per l'expresident del Parlament escocès Sr. Steel of Aikwood, va fer diverses recomanacions exhaustives, sobretot pel que fa a la política

fiscal. Aquestes propostes acostarien l'estructura constitucional del Regne Unit a un sistema federal. Les recomanacions es van presentar com una aportació a la proposta d'una segona convenció constitucional.

1.17 El 2005 el Partit Nacional Escocès va publicar *Raising the Standard*, una anàlisi sobre la independència, que contribuïa al debat d'una possible convenció per a la independència. Aquest document donava els arguments per a una Escòcia independent, i va precedir un altre document que exposava els resultats de les respostes al document inicial, així com un esborrany de Projecte de llei per a un referèndum d'independència.

2. Ampliar l'autonomia escocesa

Resum

Actualment, el Parlament del Regne Unit i el Govern del Regne Unit tenen poders reservats molt importants. Descentralitzar aquestes àrees permetria al Parlament escocès i el Govern escocès prendre decisions pròpies, tenint en compte els interessos d'Escòcia, i reflectint el punt de vista dels escocesos. En alguns àmbits, l'ampliació de l'autonomia també podria generar més coherència en la presa de decisions, i més control democràtic de la gestió política.

Introducció

2.1 La Llei per a Escòcia reserva respectivament al Govern del Regne Unit i al Parlament del Regne Unit una gran quantitat de poders executius i legislatius. Les competències executives només les poden dur a terme els ministres del Regne Unit, fins i tot quan els poders s'exerceixen per a Escòcia. Les competències legislatives s'exerceixen a través dels procediments parlamentaris habituals, en funció dels vots de la majoria dels membres del Parlament del Regne Unit.

Competències reservades

2.2 Les àrees principals reservades al Regne Unit són:

- La constitució, inclosa la Corona, la Unió i el Parlament del Regne Unit i el funcionariat;
- Seguretat nacional, seguretat i serveis d'intel·ligència, relacions internacionals i defensa;
- Política fiscal, econòmica i monetària, inclosa la moneda, les taxes, la despesa pública i el Bank of England;
- Immigració i nacionalitat;
- Empreses, salut i seguretat, drets laborals i relacions industrials;
- Petroli, gas, carbó, energia nuclear i subministrament d'electricitat;

- Carreteres, ferrocarrils, transport aeri i marítim;
- Seguretat social, suport a la infància i plans de pensions; i
- Emissió de ràdio i televisió.

La llista completa es troba a la disposició 5a de la Llei per a Escòcia, que està resumida a l'Annex A d'aquest document.

2.3 Alguns matèries reservades es poden considerar fonamentals al Regne Unit com a estat i, per tant, difícils d'atorgar al Parlament escocès mentre Escòcia estigui dins del Regne Unit. Entre aquestes matèries, hi ha les següents: afers exteriors i defensa; frontera i ciutadania; el Parlament del Regne Unit; la moneda i el banc central. Tanmateix, bona part d'aquestes competències estan afectades per tractats internacionals i per la pertinença a organitzacions internacionals, particularment la Unió Europea, cosa que demostra que els governs poden compartir i reunir responsabilitats sobre aquestes àrees.

2.4 D'altres matèries reservades no són constitucionals per natura, però juguen un paper central en la política econòmica i social d'Escòcia: impostos, política fiscal i econòmica; indústria i comerç, inclòs el treball; seguretat social i pensions; energia; transport; igualtat d'oportunitats; emissió de ràdio i televisió; i d'altres assumptes socials com ara l'avortament i l'abús d'estupefaents.

2.5 Ampliar les competències del Parlament escocès amb matèries reservades particulars permetria al Parlament prendre decisions pròpies en cada àmbit, reflectint millor els diferents punts de vista entre Escòcia i la resta del Regne Unit, així com a l'interior mateix d'Escòcia, en àrees polítiques importants. Aquest capítol analitza la possible ampliació de l'autonomia escocesa, i com les competències noves es poden utilitzar per dur a terme canvis útils per a Escòcia en àmbits de prioritat estratègica. Tot amb tot, la conseqüència principal d'ampliar l'autonomia seria permetre als futurs Parlaments escocesos, tinguin el caràcter polític que tinguin, tirar endavant les polítiques i la legislació que considerin que serveixen millor els interessos d'Escòcia.

Efectivitat i responsabilitat

2.6 Si s'ampliessin les competències descentralitzades, les responsabilitats estarien delimitades més nítidament, i augmentaria l'efectivitat i la responsabilitat del Govern en la gestió política.

2.7 En alguns àmbits, la divisió de responsabilitats entre el Govern escocès i el del Regne Unit és complexa, i pot obstaculitzar l'efectivitat de la gestió política. A més, pot generar confusió en el control de responsabilitats. Per exemple, el canvi climàtic, un dels assumptes més importants actualment, comprèn tant competències descentralitzades com matèries reservades a través de l'economia, medi ambient, energia, transport i habitatge.

2.8 Ampliar i clarificar les responsabilitats del Parlament escocès i el Govern escocès podria, per tant, augmentar la seva efectivitat pel que fa a l'assoliment d'objectius per a Escòcia. El Govern escocès tindria més flexibilitat i més possibilitats de dur a terme polítiques que requereixin un ventall ampli de poders governamentals.

2.9 Així mateix, els Governos d'Escòcia i del Regne Unit haurien de treballar conjuntament, i de forma estreta, en molts assumptes, així com amb les altres administracions autònomes, amb d'altres governs nacionals i, quan calgui, amb les institucions de la Unió Europea. Per la seva banda, les responsabilitats i els controls ben definits facilitarien el treball conjunt en àrees ben delimitades.

Una Escòcia més pròspera

2.10 El Parlament escocès i el Govern escocès són responsables de diverses àrees que afecten els resultats de l'economia d'Escòcia, com ara l'educació, transport, i planificació i desenvolupament econòmic. Tanmateix, moltes altres competències de l'àmbit econòmic, com per exemple la política macroeconòmica, estan reservades al Regne Unit. Així doncs, Escòcia no disposa de totes les eines per construir una Escòcia més pròspera. A tall d'exemple, la descentralització de la política econòmica i fiscal permetria al Govern escocès dissenyar una política de taxació a les empreses que promogués la inversió a Escòcia. Quan el Govern del Regne Unit exerceix aquestes competències, ho ha de fer tenint en compte el conjunt del Regne Unit. Per exemple, des de la perspectiva del Regne Unit, les variacions regionals en el sistema d'impostos es poden veure com a distorsions de l'activitat econòmica, en comptes d'eines que cerquen el desenvolupament econòmic de forma apropiada a les condicions locals d'Escòcia o de qualsevol altre lloc.

2.11 La descentralització de les competències sobre taxes i despesa pública –més conegut com amb el terme “autonomia fiscal”- permetria que el Parlament escocès i el Govern escocès confeccionessin un règim impositiu d’acord amb els nivells de despesa pública considerats apropiats a les necessitats d’Escòcia. El Govern escocès hauria de respondre davant del Parlament escocès i la ciutadania sobre el nivell global d’impostos, en comptes de només sobre els poders actuals, molt reduïts, de modificar la taxa d’impostos.

2.12 Hi podria haver diferents nivells d’autonomia fiscal. Com més amplis siguin els poders de recaptació d’impostos, i com menys important sigui el paquet financer que arriba del Govern del Regne Unit, el Parlament escocès i el Govern escocès tindran un grau més elevat d’autonomia fiscal. L’autonomia fiscal completa implicaria responsabilitat total sobre el conjunt d’impostos a Escòcia. I, si Escòcia es mantingués dins del Regne Unit, requeriria crear un mecanisme pel qual Escòcia contribuís, del total d’impostos recaptats, amb una part equitativa en concepte de la prestació de serveis al conjunt del Regne Unit.

2.13 El resultat d’augmentar la responsabilitat d’Escòcia en la seva política econòmica i fiscal continua sent un tema de debat. Els càlculs¹ del Partit Nacional Escocès estimen que, tenint en compte les taxes de creixement d’altres nacions europees petites, podria significar 19.000 milions de lliures esterlines més a l’economia cap a l’any 2015, xifra que equival a 4.000 lliures esterlines per persona resident a Escòcia. L’ampliació de l’autonomia podria donar al Parlament escocès i al Govern escocès eines econòmiques similars a les que tenen les nacions europees independents comparables a Escòcia, i oferiria l’oportunitat de millorar la posició econòmica d’Escòcia fins a nivells similars a aquests països.

2.14 Certes competències referents a les empreses, com ara la creació, la regulació i la fallida, estan reservades. Si es transferissin, el Parlament escocès i el Govern escocès podrien atendre les preocupacions de la societat escocesa, com ara la inquietud que hi ha sobre l’efecte de la regulació de societats en la competitivitat de la indústria escocesa, o sobre l’anomenat *corporate homicide*. A més a més, les empreses estan afectades per l’ecosistema normatiu general, la majoria del qual està o bé reservat, o bé influenciat fortament per les regulacions de la Unió Europea. Si Escòcia tingués més influència en la negociació, transposició i aplicació del conjunt de regulacions, podria gestionar millor els seus assumptes.

¹ *Let Scotland Flourish* (Scottish National Party Policy Document, Edinburgh, 2005)

2.15 La llei de la competència és una altra àrea reservada que afecta l'economia. L'*Office of Fair Trading* ha obert recentment una oficina a Escòcia per tal de tenir en compte la dimensió escocesa en la seva tasca. Tanmateix, la transferència de la competència a Escòcia reflectiria millor les necessitats i les condicions de mercat, d'acord, evidentment, amb la legislació de la Unió Europea sobre competència.

2.16 La regulació del sector dels serveis financers també és una matèria reservada. Aquest sector és important per a l'economia escocesa, i cada cop està més regulat per la Unió Europea. Si Escòcia estigués més implicada en aquest àmbit, també podria influenciar més el règim de la Unió Europea, i reflectir millor les circumstàncies específiques del país.

2.17 Escòcia també podria assumir les competències sobre les reserves de petroli i gas a Escòcia i en aigües escoceses, per tal de maximitzar la producció econòmica de petroli i gas, i obtenir el màxim rendiment per a Escòcia. El poble escocès podria decidir què fer amb els ingressos del petroli. Una solució seria seguir l'exemple de Noruega, que inverteix en un fons dissenyat per prestar serveis socials, no només pel dia d'avui, sinó que també per les dècades i generacions futures.

2.18 Per més àmplia que sigui l'autonomia escocesa, el Regne Unit, com a estat, ha de tenir la mateixa moneda, ja sigui la lliura esterlina actual o, potser en el futur, l'euro. Així doncs, per adoptar l'euro, Escòcia dependria de la decisió del Govern del Regne Unit i del resultat d'un referèndum al conjunt del Regne Unit. Per tant, Escòcia no podria adoptar la nova moneda quan més li convingués, en funció de les circumstàncies de l'economia escocesa.

Una Escòcia més segura

2.19 El Parlament escocès i el Govern escocès tenen diverses competències en justícia penal. Tanmateix, entre les reservades hi ha la legislació antiterrorista i la legislació sobre les armes de foc i l'abús de drogues. Si s'ampliés la descentralització en aquests àmbits, Escòcia podria adoptar la legislació antiterrorista més adequada per fer front a l'amenaça que el país té, trobant l'equilibri just entre els drets individuals i la seguretat nacional, i d'acord amb el sistema escocès de justícia penal. Escòcia podria continuar jugant un paper transcendental al Regne Unit i contribuir als esforços europeus per combatre el terrorisme, així com compartir informació i cooperar amb els cossos policials, tal com s'ha fet recentment.

2.20 També es podrien donar competències plenes al Parlament escocès sobre la legislació d'armes de foc, atès que permetria resoldre la inquietud particular dels escocesos sobre les armes d'aire comprimit. Així mateix, el Parlament escocès i el Govern escocès podrien assumir la responsabilitat sobre drogues, per tal de donar resposta a la visió escocesa sobre aquest fenomen, i reforçar la protecció de les comunitats a Escòcia.

2.21 La seguretat i les forces armades són una part essencial de qualsevol estat, i haurien de continuar sent matèries reservades en tant que Escòcia continuï formant part del Regne Unit. Aquestes competències es tracten amb més detall en el capítol següent.

Una Escòcia més justa

2.22 Escòcia podria adquirir competències sobre legislació laboral i sindical, així com la salut i seguretat a la feina. El Parlament escocès podria així tenir en compte l'equilibri entre els drets dels treballadors i la necessitat d'unes condicions de treball modernes i flexibles, així com fixar un salari mínim adequat per a totes les edats. La regulació d'aquest àmbit es faria d'acord amb el marc establert per la Unió Europea sobre legislació laboral, com ara la directiva sobre horaris laborals. A més, la participació d'Escòcia en les negociacions de la Unió Europea, així com la participació en el procés de transposició de la normativa, farien que la legislació s'adaptés millor a les necessitats del país. El marc legal d'aquests àmbits reflectiria millor les necessitats econòmiques i industrials particulars d'Escòcia, cosa que un marc dissenyat pel conjunt del Regne Unit no fa tan bé.

2.23 Bona part de l'actual legislació reservada sobre salut i seguretat en el lloc de treball l'implementen agències descentralitzades, com ara les autoritats locals, i l'apliquen els tribunals escocesos. Descentralitzar la regulació sobre salut i seguretat podria produir efectes positius, ja que permetria integrar millor aquest àmbit en el conjunt de la legislació escocesa. De fet, ja s'ha creat un consell escocès independent al *Health and Safety Executive*, el *Partnership for Health and Safety Scotland*. La legislació sobre l'anomenat *corporate homicide* també podria dependre del Parlament escocès, en comptes de Westminster, ja que permetria tractar aquest assumpte en concordança amb la legislació penal escocesa.

2.24 Escòcia també podria tenir competències plenes sobre legislació en igualtat d'oportunitats i organismes per al seu compliment, que actualment estan reservades, pràcticament del tot, al Regne Unit. Això permetria que Escòcia abordés els assumptes que afecten el país de forma especial, com ara les sectes. Tanmateix, la capacitat de

canviar les disposicions discriminatòries de l'*Act of Settlement* de 1701, ara incorporada al Tractat de la Unió de 1707, no es podria descentralitzar en el marc actual.

2.25 La protecció dels consumidors és una competència reservada. Així, el Parlament escocès no pot resoldre els problemes que experimenten els consumidors que cerquen compensacions (i això inclou un control dels crèdits al consum, i tractar els problemes de sobreendeutament). Qualsevol regulació que faci falta en aquest àmbit, l'ha de fer Westminster. De fet, ja hi ha hagut problemes en els serveis d'educació del consumidor, atès que el Govern escocès no ho pot finançar. Ja hi ha un Consell Escocès del Consumidor, i l'organisme públic *Consumer Direct* té una oficina independent per a Escòcia. Tot amb tot, la implementació de la legislació sobre consum depèn en gran part d'agències locals per a la normalització comercial, que treballen en les autoritats locals descentralitzades.

2.26 Correus, així com els serveis postals i la seva regulació, són una competència reservada. Tal com passa a d'altres parts del Regne Unit, les comunitats d'Escòcia depenen molt de la xarxa de Correus per proporcionar serveis vitals i indispensables a la gent gran, així com a d'altres membres vulnerables de la societat. Si es descentralitzés aquest àmbit, es tindria més flexibilitat per donar suport i mantenir la xarxa d'oficines de Correus d'Escòcia. El Parlament escocès i el Govern escocès podrien calibrar la necessitat de promoure la xarxa de Correus a les zones rurals i urbanes, en detriment d'altres prioritats de despesa del Govern, i en comptes que sigui el Govern del Regne Unit qui prengui les decisions crucials sobre les comunitats escoceses. La forma en què els serveis postals estan regulats i subvencionats també pot afectar el marc en què operen les empreses a les zones rurals allunyades, especialment a les illes escoceses i, per tant, també s'hauria de decidir directament a Escòcia.

2.27 També hi podria haver cert grau de descentralització sobre els impostos i els avantatges socials de la seguretat social. El Parlament escocès i el Govern escocès podrien assumir la normativa sobre l'elegibilitat per obtenir avantatges socials o crèdits tributaris. Els avantatges socials i els crèdits tributaris del Regne Unit es podrien complementar amb plans escocesos per promoure objectius socials particulars, com ara el suport addicional a les famílies, programes per a la bona cura de les criatures, ajuda a certs grups perquè passin de la inactivitat a tenir feina, o un Fons Social Escocès per ajudar les famílies de renda baixa a accedir a crèdits de baix interès o, directament, a crèdits sense interessos. Actualment, els beneficiaris d'avantatges socials o crèdits tributaris poden ser penalitzats si reben ajudes addicionals. Tanmateix, el Parlament escocès podria tenir capacitat de legislar en aquesta àrea, i permetre que els plans per

assistir les persones, com per exemple les subvencions per estudiar o per tenir cura dels fills, no fan perdre altres avantatges socials o crèdits tributaris.

2.28 El Parlament escocès i el Govern escocès podrien assumir la responsabilitat sobre les pensions de jubilació per a la gent gran, i decidir a partir de quina edat es comença a pagar. Escòcia podria decidir, per exemple, mantenir l'edat actual de jubilació, o intentar trobar l'equilibri entre la responsabilitat de l'individu, l'estat i els empresaris en la prestació de pensions de jubilació públiques i privades.

2.29 Per tal de descentralitzar la seguretat social efectivament, Escòcia hauria de ser plenament responsable de les conseqüències financeres de les seves decisions en aquesta àrea. Qualsevol descentralització de competències sobre la seguretat social s'hauria d'acompanyar d'una descentralització de poders impositius (veure el debat sobre l'autonomia fiscal més amunt). No es poden assumir costos addicionals amb els mateixos recursos. També caldria estudiar les formes de gestió d'aquests serveis. Per exemple, la forma com la *United Kingdom Benefits Agency* podria administrar un sistema escocès separat d'ajudes socials o règim de pensions.

Una Escòcia més sana

2.30 Escòcia ha tingut, tradicionalment, problemes amb la salut, i això afecta l'èxit del país. Diversos estudis recents han demostrat que els problemes de salut impedeixen a Escòcia obtenir resultats similars a països europeus comparables. Escòcia té competències en serveis sanitaris i de millora de la salut, però el pressupost global està fixat pel Govern del Regne Unit. Si s'ampliés l'autonomia escocesa, particularment amb l'autonomia fiscal, Escòcia tindria molta més flexibilitat per decidir els recursos que es destinen als serveis sanitaris, i com s'han de finançar.

2.31 La salut també està estretament relacionada amb el context econòmic. Així doncs, descentralitzar més eines econòmiques per convertir Escòcia en un país més pròsper i més just també tindria conseqüències importants en la salut de la nació.

2.32 El Parlament escocès i el Govern escocès també podrien assumir competències sobre assumptes importants de salut pública que actualment estan reservats, com ara la regulació de les principals professions sanitàries, i els impostos sobre el tabac i l'alcohol.

Una Escòcia més verda

2.33 Escòcia és un dels països europeus amb més capacitat per desenvolupar noves tecnologies renovables i baixes en carbó. Les aigües escoceses són un dels llocs més bons per a generar energia d'onades, vent i marea, així com per la captura i eliminació de carbó. La importància d'aquestes tecnologies creixerà a mesura que es facin evidents les implicacions del canvi climàtic en el subministrament de energia.

2.34 Actualment, la política energètica és una competència reservada, en gran part, al Govern del Regne Unit. L'Executiu britànic ha de tenir en compte les necessitats del conjunt de la Gran Bretanya a l'hora de definir la política energètica, així com per decidir la localització de les inversions públiques. Atenent el seu potencial en energia renovable i altres tecnologies d'energia neta, Escòcia pot cobrir les seves necessitats energètiques sense utilitzar energia nuclear, i sense crear més residus radioactius. Tanmateix, el Govern del Regne Unit pot arribar perfectament a una conclusió diferent en matèria nuclear, tenint en compte el conjunt del Regne Unit. Això tindria probablement conseqüències sobre la inversió del sector públic en fonts d'energia alternativa, particularment les renovables. Així mateix, els generadors escocesos d'energia renovable i d'altres energies temen que la política de preus per accedir a la xarxa de subministrament sigui discriminatòria contra la producció d'energia a Escòcia, malgrat l'avantatge comparatiu del país en diverses tecnologies energètiques noves. Si el Parlament escocès i el Govern escocès tinguessin més competències en energia, podrien prioritzar l'ús òptim dels recursos naturals d'Escòcia, tot estudiant les fonts energètiques del futur, millorant l'eficiència d'Escòcia en l'ús de l'energia, i fent créixer el sector energètic verd d'Escòcia. L'augment d'autogovern també podria atorgar a Escòcia la política fiscal i reguladora necessària per implementar una política energètica coherent i efectiva.

2.35 El Parlament escocès i el Govern escocès també podrien adquirir les competències sobre els diversos assumptes que permetrien a Escòcia conduir Europa cap a una societat més verda. Ara per ara, aquestes competències estan repartides entre el Govern escocès i el del Regne Unit: per exemple, els ministres escocesos s'ocupen dels abocadors, però no pas dels embalatges que omplen bona part dels abocadors en aquest país. Un augment de la descentralització permetria, doncs, un enfocament coherent sobre aquests assumptes, i definir més clarament les responsabilitats per aconseguir un Escòcia més neta i sostenible.

2.36 Una altra àrea important per aconseguir una Escòcia més verda és el transport. En aquest àmbit, la Unió Europea i els Governos escocès i del Regne Unit comparteixen responsabilitats. Si es reconsiderés la distribució actual de competències, el Govern

escocès podria modelar polítiques més verdes, regulant el trasllat de materials perillosos i perjudicials al mar, així com la regulació mediambiental d'altres formes de transport.

2.37 També hi ha l'oportunitat de dur a terme polítiques verdes en el medi marítim. Per gestionar de forma coherent les aigües del voltant d'Escòcia, caldria descentralitzar la competència de planificació i conservació de la natura en el medi marítim, estenent-se entre 12 i 200 milles nàutiques des de la costa. Les noves competències sobre medi marítim anirien de bracet de les competències actuals de gestió de la pesca, així com qualsevol altra legislació nova sobre matèries descentralitzades, com ara la gestió sostenible del litoral escocès.

2.38 El Parlament escocès i el Govern escocès també podrien tenir un paper més important pel que fa a la promoció de la responsabilitat individual en la gestió dels recursos del planeta –consum i preservació de la biodiversitat i els hàbitats. El Govern escocès necessitaria més poders i competències per assolir aquests objectius.

Una Escòcia més intel·ligent

2.39 Els cursos de formació són una competència descentralitzada. Tanmateix, el Govern del Regne Unit elabora sovint polítiques de foment del treball i preparació dels treballadors. Les polítiques del Govern del Regne Unit en treball i avantatges socials relacionats solen abordar les competències laborals del conjunt del Regne Unit. Si no es tenen en compte les particularitats d'Escòcia, i les de les altres administracions autònomes, pot ser que aquestes polítiques no siguin les adequades.

2.40 El Govern escocès està desenvolupant una estratègia sobre les competències laborals dels treballadors, per tal de fer front a les qüestions de formació laboral d'Escòcia, moltes de les quals són diferents a les del Regne Unit. Descentralitzar més poders en l'àmbit de serveis al treball donaria més coherència a la presa de decisions i més control a l'execució de la política de treball i desenvolupament de competències.

Una Escòcia més forta

2.41 En el marc actual, les relacions amb la Unió Europea són una matèria reservada, perquè es considera que formen part dels afers exteriors. Tanmateix, molts assumptes europeus estan relacionats amb qüestions de política interna que, sovint, depenen del Parlament escocès. Així, per exemple, el Govern escocès gestiona l'agricultura i la pesca a Escòcia, però en canvi, els ministres escocesos depenen dels ministres del Regne Unit perquè negociïn en nom seu a Europa. Els ministres escocesos només poden

assistir a reunions si tenen el consentiment dels ministres del Regne Unit, encara que es tracti d'assumptes d'importància vital per als interessos escocesos. Rarament s'invita els ministres escocesos a parlar en aquestes reunions.

2.42 Mentre Escòcia es mantingui dins del Regne Unit, els ministres del Regne Unit probablement continuaran encapçalant les negociacions amb la Unió Europea. Cal destacar, però, que els ministres del Regne Unit han de tenir en compte els diversos interessos que hi ha a la Gran Bretanya, de zones molt diferents, i que han de respondre al Parlament de Westminster. Tot i això, el Govern escocès i el Govern del Regne Unit podrien acordar que Escòcia tingui un paper més important, liderant les negociacions amb la Unió Europea en què hi hagi en joc interessos escocesos vitals. Així mateix, el Govern del Regne Unit podria acceptar que l'Executiu escocès tingui un pes decisiu, o més important, a l'hora de decidir la posició del Regne Unit abans i durant la discussió amb la Unió Europea. D'aquesta manera, els ministres escocesos jugarien un paper més important, malgrat no tenir els mateixos drets que els representants dels altres països europeus. Així mateix, es podrien adoptar solucions similars per a les altres administracions autònomes, en una reforma global del sistema de representació del Regne Unit a la Unió Europea.

2.43 Les polítiques d'immigració i ciutadania del Govern del Regne Unit reflecteixen, necessàriament, la situació del conjunt de la Gran Bretanya, especialment el sud-est d'Anglaterra i Londres. A Escòcia, la població i la immigració tenen característiques econòmiques, demogràfiques i socials molt diferents. En el marc del Regne Unit, és difícil atorgar a Escòcia la competència d'immigració i ciutadania. En canvi, el Govern escocès podria tenir més poders per atraure immigrants, i així fer front a les necessitats del país d'una forma adequada.

Altres assumptes

2.44 Si el Parlament escocès i el Govern escocès tinguessin competència en emissió de ràdio i televisió, podrien fer que els diversos interessos escocesos estiguessin ben representats a les cadenes nacionals, al mateix temps que es garanteix la seva neutralitat. Així mateix, també es podria promoure la producció de més programes a Escòcia, augmentar la cobertura dels afers escocesos, i aconseguir que les cadenes nacionals cobreixin adequadament i donin suport a la vida cultural d'Escòcia.

2.45 El futur del funcionariat a Escòcia és un àmbit que es podria descentralitzar al Parlament escocès i al Govern escocès. Igual que el funcionariat d'Irlanda del Nord, el

funcionariat d'Escòcia es podria encarregar de les tasques de govern a Escòcia, al mateix temps que preserva i reforça la seva independència i imparcialitat.

2.46 La descentralització al Parlament escocès de l'organització de les eleccions permetria que la cambra tingués plena competència sobre els seus comicis. Totes les mesures per intentar millorar les eleccions i resoldre'n els errors es podrien prendre a Escòcia, en comptes del Parlament i al Govern del Regne Unit.

3. Una Escòcia independent

Resum

Passar d'una autonomia reforçada a la independència significaria posar punt i final als poders del Parlament del Regne Unit per legislar per a Escòcia, i acabar amb la competència dels ministres del Regne Unit d'exercir poders executius a Escòcia. Totes les matèries reservades restants de la Llei per a Escòcia deixarien de tenir efecte, i el Parlament escocès i el Govern escocès passarien a ser responsables de la política interna i internacional, tal com passa amb els estats independents arreu, subjectes a les disposicions dels tractats de la Unió Europea i altres obligacions adquirides en acords.

Introducció

3.1 El capítol anterior ha analitzat les competències que el Parlament escocès i el Govern escocès podrien assumir. Aquest capítol estudia quins passos s'haurien de dur a terme perquè Escòcia arribi a la plena independència, igual que d'altres països d'Europa i del món. Durant el s.XX s'han creat més de 150 Estats independents nous, sobretot a partir de la descolonització i el trencament dels antics Estats comunistes a l'Europa central i de l'est. D'aquesta manera, la independència de països com Escòcia a Europa i al món s'ha convertit en una posició constitucional normal. La natura i l'estatus dels països independents i sobirans s'entén bé.

Escòcia com a nació

3.2 La unió d'Escòcia amb les altres nacions del Regne Unit es basa en la Unió de Corones del 1603 i els tractats d'unió del 1707 i 1801. Aquestes lleis proporcionen el suport polític i jurídic a la posició constitucional actual d'Escòcia, completada per la legislació constitucional posterior, com les Lleis de Reforma, les Lleis de Representació del Poble, les Lleis del Parlament, la Llei de les Comunitats Europees, les Lleis de Drets humans i llibertat d'informació i la Llei per a Escòcia.

3.3 La Unió creada per aquestes lleis no va suprimir el dret polític fonamental del poble escocès de determinar el seu propi futur constitucional. La República d'Irlanda i els països de l'antic Imperi Britànic van decidir fer un pas cap a la independència a partir d'acords constitucionals similars a l'escocès. El poble d'Escòcia, doncs, continua sent sobirà, i té el mateix dret d'escollir el seu propi govern que els pobles d'altres

nacions que han aconseguit la independència després de períodes d'unió amb d'altres Estats.

3.4 Pel que fa a les lleis fonamentals que donen suport a la Unió, la Unió de 1801 amb Irlanda ja ha estat objecte d'una revisió substancial. Ara hi ha un fort debat sobre la necessitat d'introduir canvis al Tractat de la Unió de 1707, o bé fins i tot de revocar-lo. Tanmateix, la Unió de Corones de 1603 continuaria vigent fins i tot després de la revocació del Tractat de la Unió de 1707.

3.5 Escòcia és una entitat política i territorial reconeguda, amb el seu propi sistema jurídic, fronteres i institucions independents diferenciades, algunes de les quals es van retenir de manera deliberada dins de la Unió, com a condició per a entrar-hi i mantenir-s'hi. No es posa en dubte la seva extensió territorial. Les fronteres marítimes d'Escòcia i la part de plataforma continental s'haurien de delimitar formalment, però hi ha principis jurídics ben establerts per a fer-ho.

3.6 Així doncs, Escòcia ja té certs elements essencials per a ser considerat un Estat: una extensió territorial acceptada, i una identitat política i institucional reconeguda. El poble d'Escòcia té el dret de determinar la seva posició constitucional, tant si tria tenir un Estat sobirà independent, com si decideix formar part del Regne Unit, tal com passa actualment, amb o sense millores de l'autogovern.

El Parlament escocès en una Escòcia independent

3.7 Perquè Escòcia aconsegueixi la plena independència, el Parlament del Regne Unit ha de deixar de tenir competències per legislar per a Escòcia, i el Govern del Regne Unit ha de deixar de tenir competències executives a Escòcia. Al mateix temps, el Parlament escocès i el Govern escocès haurien d'assumir totes les competències, deures i responsabilitats que s'atorguen als Estats sobirans d'acord amb la llei internacional.

3.8 Perquè la renúncia de la competència del Parlament del Regne Unit de legislar per Escòcia fos efectiva, caldria una llei d'aquest Parlament que excloués Escòcia de la seva competència territorial i, d'altra banda, reconegués l'estatus d'Escòcia com a Estat sobirà independent. Així mateix, la composició de la Cambra dels Comuns s'hauria de modificar per tal d'eliminar la representació de les circumscripcions electorals escoceses. Les disposicions detallades d'aquesta llei, així com la legislació complementària del Parlament escocès serien el reflex de les negociacions entre els Governos d'Escòcia i el Regne Unit que precedirien la transició cap a la independència.

3.9 La legislació escocesa relativa a la transferència de competències i a l'assoliment de la independència hauria de restablir el Parlament Escocès sobre uns fonaments diferents als d'una llei del Parlament del Regne Unit, com ho és la Llei per a Escòcia. Tanmateix, al principi no caldria canviar les bases del marc establert per la Llei per a Escòcia, ja que està legitimat per un ampli consens nacional amb el treball de la Convenció Constitucional Escocesa i del referèndum de 1997. Els membres, les eleccions, les estructures i procediments de la cambra i les comissions, les ordres generals i els procediments legislatius es podrien mantenir. En d'altres aspectes, com per exemple la revisió judicial de la legislació per adequar-la a les obligacions en drets humans, s'haurien de crear disposicions que reflectissin la nova situació d'independència.

3.10 Així mateix, les disposicions actuals de la Llei per a Escòcia sobre la branca executiva també ofereixen un model inicial per al govern d'una Escòcia independent. L'estructura de primer ministre (*first minister*) –o *Prime minister*–, el Consell de ministres i els subsecretaris, i els advocats de l'Estat, així com el marc que estableix els seus poders i el control que en fa el Parlament, oferirien una solució institucional en funcionament. No obstant això, la legislació bàsica requeriria, altre cop, una revisió amb més profunditat.

3.11 Els tribunals escocesos i el poder judicial romandrien constituïts com fins ara, però es suspendrien els recursos que anessin més enllà dels tribunals escocesos, ja sigui a la Cambra dels Lords i al Consell Privat o, si s'escau, al Tribunal Suprem del Regne Unit. Tal com s'ha dit, s'hauria d'emetre alguna disposició sobre l'abast de la revisió judicial, tant respecte dels poders legislatius del Parlament Escocès com dels poders executius dels ministres. Així mateix, caldria fer modificacions per tal d'assegurar la independència del poder judicial.

3.12 Amb la independència, el Govern escocès adquiriria dels ministres del Govern del Regne Unit totes les responsabilitats i funcions ministerials de les àrees actualment reservades, a més dels poders que ja exerceixen en els àmbits descentralitzats. Així mateix, el Govern escocès hauria de respondre davant del Parlament Escocès per a l'execució d'aquestes responsabilitats. D'altra banda, caldria tenir en compte l'estructura ministerial oficial necessària per desenvolupar les funcions addicionals, així com les mesures apropiades perquè el Parlament dugui a terme la seva funció d'escrutini. Això podria implicar una ampliació o reorganització de la capacitat actual del Govern Escocès, així com de l'estructura de les comissions i d'altres afers a Holyrood.

3.13 També caldria decidir el futur de les entitats públiques a banda i banda de la frontera, així com les del conjunt del Regne Unit, procurant assegurar-ne una cooperació efectiva. Al mateix temps, els organismes que actuen a Escòcia haurien de passar a ser competència del Parlament escocès i el Govern escocès, per tal de fer un escrutini democràtic de les seves accions a Escòcia. També caldria tenir en compte el pagament, i altres termes i condicions, dels proveïdors de serveis no escocesos, així com qualsevol acord sobre pagaments del conjunt del Regne Unit.

Negociacions amb el Govern del Regne Unit i altres

3.14 La transició cap a la independència requeriria negociacions entre el Govern d'Escòcia i el del Regne Unit sobre els termes de la independència, així com els acords per a la transició mateixa. Aquestes negociacions haurien d'abordar el repartiment de recursos i responsabilitats del Regne Unit entre les parts que queden al Regne Unit i l'Escòcia independent. Això inclouria matèries com la divisió del deute nacional; distribució dels actius reservats, com les reserves oficials del Regne Unit, la BBC i les missions a l'estranger del Ministeri d'Exteriors; obligacions futures sobre les pensions del sector públic i els serveis de la seguretat social; la divisió del patrimoni del Ministeri de Defensa i del material de les forces armades.

3.15 Caldria idear mecanismes per abordar les àrees d'interès comú, com per exemple la successió al tron, ja que la Unió de Corones del 1603 es mantindria vigent. També caldria posar-se d'acord sobre els individus que ocupen càrrecs en matèries reservades de servei públic, especialment pel que fa a membres de les forces armades, el servei diplomàtic i l'administració pública, i els serveis d'Hisenda i Duanes. També s'hauria de negociar qualsevol assumpte relatiu a les fronteres d'una Escòcia independent, especialment la plataforma continental, sempre respectant els principis de govern de la llei internacional sobre aquests assumptes.

3.16 Probablement, aquests assumptes es tractaran en un acord global entre el Govern del Regne Unit i el d'Escòcia, preservat amb legislació promulgada tant a Westminster com a Holyrood, per tal que ambdós Parlaments tinguin l'oportunitat de considerar i acordar assumptes que afectin tant Escòcia com a la resta del Regne Unit.

3.17 Al principi d'un procés negociador d'aquest tipus, caldria acordar les condicions d'un arbitratge, d'acord amb els principis de la llei internacional, sobre qualsevol assumpte que ambdues parts no puguin resoldre de mutu acord.

3.18 També s'haurien de dur a terme negociacions sobre les condicions de la continuïtat d'Escòcia -i la resta del Regne Unit- com a membres de la Unió Europea i d'altres organismes internacionals als quals Escòcia pertany actualment com a nació membre del Regne Unit. Aquestes negociacions involucrarien necessàriament tant els Governos d'Escòcia i del Regne Unit com els socis internacionals.

Conseqüències de la independència

3.19 La principal conseqüència de la independència seria que el Parlament i el Govern d'Escòcia assumirien la responsabilitat de les àrees reservades al Parlament i al Govern del Regne Unit. La importància d'aquest canvi dependria del grau de responsabilitat que s'hauria transferit prèviament al Parlament i al Govern d'Escòcia en les àrees abordades en el capítol anterior. Tanmateix, una Escòcia independent tindria responsabilitat en macroeconomia, defensa i afers exteriors d'una manera que no seria possible amb una Escòcia dins del Regne Unit.

Afers exteriors

3.20 Una Escòcia independent seria reconeguda com un Estat de dret propi per la comunitat internacional. Podria desenvolupar la seva pròpia política exterior per promoure els interessos d'Escòcia a nivell internacional i comprometre's amb altres Estats com a soci en igualtat de condicions. Així mateix, podria negociar la possibilitat de formar part d'organitzacions internacionals, o de retirar-se'n, igual que les altres nacions independents.

3.21 Una Escòcia independent seguiria formant part de la Unió Europea i portaria el pes i tindria la responsabilitat de ser-ne membre. Després de negociar detalladament les condicions de la seva pertinença, Escòcia tindria una posició similar a la dels altres Estats membres de la Unió Europea de dimensions semblants. Com a membre de ple dret de la Unió Europea, les institucions escoceses podrien exercir els drets de representació normals, igual que els altres Estats membres. Per exemple, Escòcia podria tenir una representació al Parlament europeu similar a la de Dinamarca, que hi té catorze membres, en comptes dels set membres actuals que representen Escòcia -i que es podrien reduir a sis. Escòcia estaria lligada per les lleis de la Unió Europea, però al mateix nivell que els altres membres de ple dret. Els interessos particulars d'Escòcia com a Estat membre estarien ben representats al Consell de Ministres i al Consell Europeu, i la transposició de les directives i regulacions europees en dret nacional es faria tenint en compte la repercussió a Escòcia.

3.22 Amb la independència, Escòcia es convertiria en un membre de ple dret de les Nacions Unides i d'altres organismes internacionals, com ara la Commonwealth, la Organització Mundial de la Salut, la Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic i l'Organització Mundial del Comerç. Això faria que Escòcia tingués veu a nivell internacional, permetria que la visió pròpia del poble escocès es pogués expressar en els diversos assumptes que es donen al món avui, i permetria que els ministres escocesos discutissin els interessos d'Escòcia en les negociacions internacionals que afecten directament els interessos de la nació -per exemple, el comerç internacional.

Defensa

3.23 Una Escòcia independent també podria desenvolupar la seva veu pròpia i la seva contribució característica en l'àrea de la defensa. Escòcia té una tradició militar gloriosa, representada amb els regiments escocesos històrics i les bases de les forces navals, terrestres i aèries que durant molts anys han acollit l'exèrcit del Regne Unit a Escòcia. Amb la independència, Escòcia podria decidir si continua formant part de les actuals aliances de defensa internacional, principalment l'OTAN, o si opta, igual que Irlanda o Suècia, per una postura defensiva fora de qualsevol aliança nuclear, però dins d'altres organismes de cooperació, com ara l'Organització per a la Seguretat i la Cooperació a Europa, la Unió Europea Occidental o el programa Associació per a la Pau. Una Escòcia independent també hauria de tenir en compte el paper i l'abast de les seves forces armades, i podria decantar-se per posar èmfasi en les missions de pau i d'ajut humanitari internacional. La independència permetria que el poble d'Escòcia, el Parlament escocès i el Govern escocès tinguessin la darrera paraula en tots aquests assumptes, i sobre si les forces armades escoceses han de participar en accions militars, com la de l'Irac.

3.24 Una Escòcia independent podria accedir al Tractat de No Proliferació Nuclear com a Estat sense armament nuclear, igual com ho han fet altres estats successors d'estats amb armament nuclear. D'aquesta manera, Escòcia no podria tenir armament nuclear. Els submarins nuclears de la Marina Reial Britànica haurien de marxar d'Escòcia i ser enviats a una altra zona. Seria competència de la resta del Regne Unit decidir si vol continuar tenint armes nuclears dissuasives o no.

Els països de la Gran Bretanya com a Regnes Units i socis europeus

3.25 Amb la independència, Sa Majestat La Reina romandria cap d'Estat d'Escòcia. L'actual Unió parlamentària i política de Gran Bretanya i Irlanda del Nord es

convertiria en una Unió monàrquica i social -Regnes Units, en comptes de Regne Unit-, i mantindria la relació creada per primera vegada el 1603 amb la Unió de Corones.

3.26 Així, es mantindria un gran nombre d'iniciatives culturals, socials i polítiques, i és probable que tant l'Escòcia independent com la resta del Regne Unit intentessin mantenir associacions i serveis transfronterers. Com a membres de la Unió Europea, les dues parts gaudirien d'accés complet al mercat de l'altre. El Govern d'una Escòcia independent també podria intentar fomentar les estretes relacions laborals que hi ha dins de l'actual Regne Unit, així com amb la República d'Irlanda, i podria mantenir la col·laboració i la cooperació mitjançant un Consell Britànic-Irlandès eficaç (el proper capítol aborda amb més detall el Consell Britànic-Irlandès).

3.27 La independència d'Escòcia al s.XXI reflectiria la realitat actual d'interdependència creixent: la col·laboració entre aquestes illes i, més àmpliament, amb tot Europa.

4. La constitució canviant a les Illes Britàniques

Resum

La natura de la constitució del Regne Unit és canviant. Hi ha hagut avenços històrics a Gal·les i Irlanda del Nord, i el Govern del Regne Unit ha publicat propostes per desenvolupar més la governança del Regne Unit. Escòcia, tant si pertany al Regne Unit com si és independent, ha de continuar jugant un paper central amb els nostres veïns, i ha de procurar millorar els mecanismes de treball conjunt entre els Governos de l'actual Regne Unit i amb la República d'Irlanda.

Introducció

4.1 S'han produït diversos canvis a la constitució del Regne Unit des que l'any 1997 es van celebrar els referèndums d'autonomia a Escòcia i Gal·les, seguits de la reforma de la Cambra dels Lords, el traspàs de competències a Londres i l'elecció directe del seu batlle, i la incorporació de la Convenció Europea dels drets humans a les lleis nacionals. Darrerament, hi ha hagut d'altres desenvolupaments històrics amb la nova Llei del Govern de Gal·les (2006); el canvi d'administració en el Govern de l'Assemblea de Gal·les; i el traspàs de competències a l'Assemblea d'Irlanda del Nord. El Govern del Regne Unit tot just ha publicat un llibre verd, *The Governance of Britain*, que proposa una reforma constitucional del conjunt del Regne Unit.

4.2 Aquests desenvolupaments indiquen que el procés de canvi constitucional començat el 1997 segueix en marxa. Les recents eleccions a Escòcia, Gal·les i Irlanda del Nord han fet palès el suport públic a estudiar amb més profunditat la constitució del Regne Unit. Així mateix, la formació de nous governs a les tres administracions autònomes ha ressaltat la necessitat de crear mecanismes formals perquè els governs puguin treballar plegats a dins del Regne Unit, i amb la República d'Irlanda.

L'essència del Regne Unit avui

4.3 Actualment, el Regne Unit té tres administracions autònomes -Escòcia, Irlanda del Nord i Gal·les-, cadascuna amb diferents competències i responsabilitats, i cadascuna amb governs formats per coalicions i partits polítics que difereixen entre si com també difereixen del Govern del Regne Unit. A Londres, també hi trobem una assemblea i un alcalde escollits per elecció directa. Tanmateix, cap altra regió d'Anglaterra ha volgut tenir una assemblea elegida directament.

4.4 El Regne Unit no ha optat pel sistema de descentralització tradicional o el model federal, en el qual cada part constituent de l'Estat disposa de poders i responsabilitats similars, amb un conjunt de poders coherents conferits per la legislació i el govern executiu de l'estat. L'opció del Regne Unit, a voltes anomenada descentralització asimètrica (una expressió també aplicada al sistema espanyol), reconeix l'especificitat històrica i idiosincràtica de cada país. També comporta, però, anomalies i contradiccions entre regions, la més coneguda de totes elles la *West Lothian Question*, que apareix quan hi ha traspàs de competències legislatives a Escòcia (una assemblea autònoma amb capacitat d'aprovar lleis), però en canvi, no hi ha descentralització a Anglaterra.

4.5 Els avenços a Irlanda del Nord i la nova Llei del Govern de Gal·les de 2006, així com el resultat de les eleccions a Escòcia, apunten que la tendència al Regne Unit va, molt probablement, cap a un augment de la descentralització al Govern del Regne Unit i al Parlament del Regne Unit. De tota manera, aquests avenços no han trobat reflex en cap descentralització a Anglaterra.

4.6 El desenvolupament de la Unió Europea mereix una anàlisi més detallada. En aquest àmbit, els estats sobirans "reuneixen" elements de la seva sobirania per a objectius concrets, per exemple, el mercat únic. Aquesta anàlisi també es pot aplicar als estats federals: en aquests estats, les parts constituents de la federació estan d'acord amb els poders del govern central. Però, aquesta anàlisi no s'ha aplicat a les institucions del Regne Unit. És a dir, Anglaterra, Escòcia, Gal·les i Irlanda del Nord no han decidit "ajuntar" les seves sobiranies, de forma continuada, per a formar part del Govern del Regne Unit i del seu Parlament. En comptes d'això, el procés descentralitzador de poders i responsabilitats a la "unió aglutinant", que és com podríem definir el Regne Unit, s'ha contemplat, i descrit, com un traspàs. Segurament, el concepte d'unificació de sobiranies és molt més adequat com més competències hagin recuperat les regions del Regne Unit, o en el cas que el Regne Unit volgués desenvolupar una associació d'estats (i de regions) més flexible dins les illes de la Gran Bretanya i Irlanda.

El llibre verd del Regne Unit – *The Governance of Britain* (La Governança de la Gran Bretanya)

4.7 El 3 de Juliol de 2007, el Govern de la Gran Bretanya va publicar un llibre verd sobre la constitució de la Gran Bretanya, amb el nom *The Governance of Britain*. El llibre té quatre objectius:

- El reforç de la democràcia, i l'augment de l'orgull de participar en tots els nivells;
- Aclarir el paper dels governs central i local;
- Un reequilibri de poder entre el Govern i el Parlament, alhora que atorga més competències a la cambra; i
- Treballar amb el poble britànic per assolir un sentiment reforçat del significat de ser britànic, i el llançament d'un debat inclusiu sobre el futur de la constitució del Regne Unit.

Aquests quatre punts s'analitzen en quatre capítols:

- La limitació del poder executiu, la qual cosa inclou propostes de traspàs de poders prerrogatius al Parlament, com per exemple el desplegament de tropes a l'exterior, la ratificació de tractats i la dissolució del Parlament;
- Un executiu més responsable, en concret, en matèria de seguretat i serveis secrets, estadístiques i inversió. En aquest capítol també es debat el paper dels nous ministres regionals;
- El reforç democràtic. En aquest apartat es discuteix la reforma de la Cambra dels Lords i la Cambra dels Comuns, la democràcia directa, i s'esmenta el traspàs de competències;
- El futur de la Gran Bretanya, el ciutadà i l'estat. Aquesta apartat explora la identitat nacional i la confecció d'una declaració dels valors britànics.

4.8 Molts dels temes tractats en el llibre afecten directament Escòcia. Diversos assumptes són competències descentralitzades, per exemple l'exercici del poder prerrogatiu de la clemència; i d'altres en queden exclosos, tot i ser d'importància directa per a Escòcia, com per exemple el futur del funcionariat i la reforma de la Cambra dels Comuns. El debat nacional sobre els valors britànics és també una proposta que afecta a Escòcia directament, tot i que a Escòcia aquest debat també abordaria els valors que contribueixen a un ressorgiment de la identitat escocesa, a més dels valors britànics que prevaldrien a la resta del Regne Unit.

4.9 D'altres aspectes tractats al llibre són preocupacions cabdals a Anglaterra i Gal·les, però tenen reflexos a Escòcia. Per exemple, el paper del fiscal general de

l'Estat, el nomenament de la magistratura, i el reforç de la democràcia local i nacional. En la majoria d'aquests temes, Escòcia ja ha donat un pas endavant respecte la posició d'Anglaterra o de Gal·les: el Govern del Regne Unit pot treure lliçons valuoses de l'exemple escocès, com per exemple en la gestió de peticions del Parlament Escocès, o la compilació de dades per part dels comitès parlamentaris escocesos durant l'elaboració de projectes de llei.

4.10 Hi ha també propostes sobre l'administració de tasques del Govern del Regne Unit, com poden ser la consulta sobre el Discurs de la Reina o els debats parlamentaris anuals sobre els objectius dels departaments del Govern del Regne Unit. Ambdós podrien ser models útils per a la pràctica del Govern escocès, a més de proporcionar-li mecanismes amb els quals contribuir al Govern del Regne Unit en l'elaboració de polítiques en aquelles regions on no hi ha hagut traspàs de competències i que poden afectar a Escòcia.

4.11 El llibre verd no tracta, des del punt de vista del Regne Unit, el tema que tractem en aquesta exposició: un major desenvolupament dels traspàsos de competències a Escòcia o a d'altres indrets del Regne Unit (per exemple, no tracta la *West Lothian Question*). El llibre reafirma l'ordenació actual del Regne Unit, i el fet que el Parlament del Regne Unit és sobirà.

4.12 El Govern escocès proporcionarà una resposta detallada al Govern del Regne Unit sobre aquestes disposicions quan calgui. També serà necessari considerar, juntament amb el Govern del Regne Unit, com es coordinarà, i com es contribuirà a la discussió nacional proposada en el llibre verd.

Els comitès ministerials conjunts

4.13 Els resultats de les eleccions d'enguany als parlaments autònoms han posat de manifest la necessitat de tenir mecanismes formals i lògics perquè els Governos del Regne Unit puguin treballar conjuntament. Els acords per a aquesta tasca conjunta es van establir al *Memorandum of Understanding*, al cap del qual es troba el comitè ministerial conjunt. Aquest comitè ministerial conjunt tenia com a objectiu crear un lloc de debat perquè els ministres del Regne Unit i els ministres dels governs autònoms poguessin discutir temes de preocupació mútua. Aquesta estructura proporciona un format plenari i tot un seguit de subcomitès.

4.14 En el futur, aquest comitè ministerial conjunt podria ser un vehicle per a la coordinació de polítiques i la consulta formal entre ministres i funcionaris,

complementant així d'altres contactes. El Govern escocès proposaria treballar amb el Govern del Regne Unit i la resta d'administracions autònomes per a situar el comitè ministerial conjunt en el bon camí. Això podria incloure el restabliment del format plenari del comitè ministerial conjunt, i permetre la creació de subcomitès que puguin fer tasques més específiques. El comitè ministerial conjunt podria assegurar també que el *Memorandum of Understanding* i els pactes bilaterals siguin un marc adequat per al treball conjunt a dins del Regne Unit.

Consell Britànic-Irlandès

4.15 Hi ha marge per a treballar conjuntament amb la República d'Irlanda, a més de col·laborar a l'interior del Regne Unit. El consell Britànic-Irlandès, tal com es va establir el 1998 sota els auspicis dels acords de Divendres Sant (Good Friday Agreement), ja proporciona un espai per a la feina conjunta en moltes àrees, com transport, medi ambient, demografia, e-salut, economia del coneixement, turisme, integració social, abús d'estupefaents i llengües minoritàries. Escòcia és capdavantera actualment en treball sobre demografia i encapçala, juntament amb Gal·les, la lluita per a la integració social. Així mateix, Escòcia ha demanat dirigir un grup sobre transmissió d'energia. Darrerament, s'ha encarregat a la secretaria de suport al Consell supervisar-ne i renovar-ne la feina. A més, cap a finals de 2007 o principis de 2008, haurà de presentar-ne un informe en una cimera. Això podria implicar un programa de treball més ampli o, si més no, revisat per al benefici mutu de les administracions que en són membres.

4.16 El Govern escocès proposa treballar amb tots els membres – el Govern del Regne Unit, les administracions que recentment han adquirit el traspàs de competències, les dependències de la corona com la Illa de Man, Guernsey i Jersey i el Govern de la República d'Irlanda – per assegurar un fòrum adient per a la cooperació interadministrativa de la Gran Bretanya i Irlanda. El Govern escocès tindrà molt aviat l'oportunitat de fer progressar aquest projecte quan sigui amfitriona de la cimera Britànica-Irlandesa l'any 2008.

4.17 L'arranjament actual acosta dos estats sobirans, tres nacions autònomes i tres dependències de la corona en la cooperació d'assumptes d'interès mutu. La proposta del Govern escocès podria proporcionar un model per a la futura cooperació dins la Gran Bretanya i Irlanda, després de la independència d'Escòcia, acostant tres estats sobirans, inclosa l'Escòcia independent, i la resta de la Gran Bretanya, les nacions autònomes i els territoris insulars. També aportaria uns mecanismes formals perquè els governs de la Gran Bretanya i Irlanda puguin treballar conjuntament per complementar altres

relacions entre les illes en matèria social i cultural, a més de la continuïtat de la Unió de les Corones.

5. Legislació i referèndums

Resum

L'autonomia reforçada o la independència requeririen legislació, segurament tant a Westminster com a Holyrood. Una ampliació substancial de l'autonomia requeriria probablement, i la independència amb tota seguretat, el consentiment del poble escocès a través d'un referèndum. El plebiscit, malgrat no ser constitucionalment obligatori, ha estat acceptat com la forma correcta de determinar el futur constitucional d'Escòcia. S'ha de fer, per tant, una reflexió profunda sobre la legislació apropiada per a un referèndum, i sobre la qüestió de com el Parlament escocès podria iniciar el procés.

Introducció

5.1 Ampliar l'autonomia o la independència plena d'Escòcia requeriria legislació, ja sigui en les disposicions de la Llei per a Escòcia o en noves lleis dels Parlaments d'Escòcia i el Regne Unit. El camí legislatiu que es triï dependrà de l'opció que es persegueixi. Per a la independència, caldria la conformitat del poble escocès, de la mateixa manera que caldria fer un referèndum per permetre que el poble escocès expressi la seva opinió, seguit de legislació del Regne Unit i Escòcia.

Opcions legislatives per ampliar l'autonomia

5.2 Tal com hem apuntat abans, la Llei per a Escòcia conté mecanismes que es poden fer servir per a la consecució de més competències legislatives per al parlament escocès. Però aquestes competències legislatives també es poden aconseguir mitjançant la legislació del Regne Unit, amb l'acord dels Parlaments d'Escòcia i del Regne Unit, de conformitat amb l'Acord Sewel. L'aspecte més important a destacar és que cal l'acord de tots dos parlaments en qualsevol dels procediments.

5.3 Cal considerar si les diverses opcions per ampliar l'autonomia, o una combinació de tots elles, requeririen, o es beneficiarien, d'un consentiment més ampli del poble escocès mitjançant un referèndum. El referèndum de 1997 anava sobre el principi de descentralització, després d'unes propostes en un llibre blanc. La Llei per a Escòcia, tal com dèiem més amunt, ja conté les bases per un augment dels traspassos sense necessitat de més legislació primària, i no fa cap esment a la necessitat d'un referèndum. D'altra banda, el referèndum de 1997 contenia una segona pregunta sobre competències

en variació de taxes, cosa que suggereix que hi ha certes competències que són prou importants com per a requerir el consentiment específic del poble escocès. Malgrat això, el vot sobre les competències en variació de taxes es va fer altre cop com a qüestió genèrica, més que com una proposta concreta. La Llei del Govern de Gal·les del 2006 també permet fer un altre referèndum per a confirmar l'abast de les competències traspassades a l'Assemblea gal·lesa, però es tracta d'un marc constitucional molt diferent, ja que afecta les competències legislatives d'aquella Assemblea.

5.4 Encara que cap traspàs en concret requerís el referèndum, una revisió àmplia del marc autonòmic podria ser objecte d'un plebiscit. La decisió sobre si cal un referèndum o no per ampliar l'autonomia hauria de tenir en compte l'abast i la natura de la proposta, així com l'opinió de la ciutadania, i només es podria prendre després que es presenti la proposta.

Opcions legislatives per a la independència

5.5 La independència d'Escòcia implicaria un canvi fonamental en l'organització constitucional del país, i tindria conseqüències en d'altres països de l'actual Regne Unit. Està molt estesa la idea que caldria el consentiment total del poble escocès a través d'un referèndum.

5.6 S'hauria d'estudiar el moment precís en què es fa la consulta, així com la pregunta que es formula, i la base legal per dur-la a terme. En un referèndum d'independència es podrien fer diverses preguntes, com ara l'acord o no sobre el principi d'independència, el consentiment d'una negociació, o l'aprovació d'un decret o tractat acordat amb el Govern del Regne Unit. Algunes d'aquestes preguntes s'haurien de formular en moments concrets: l'acord sobre una negociació s'hauria de resoldre abans de qualsevol negociació; l'adhesió o no a una decret o llei d'independència només es podria plantejar un cop decidits els termes de la declaració, i després d'aprovar-se.

5.7 El referèndum d'autonomia ens proporciona un precedent ben útil per a d'altres referèndums, també el d'independència. Aquell referèndum va atorgar al poble escocès l'oportunitat de votar sobre el principi d'autonomia, basat en la proposta d'un llibre blanc, i abans d'establir els detalls de la Llei per a Escòcia. Contenia una mandat ben clar al govern laborista, per a dur a terme la Llei per a Escòcia del 1998 i crear el Parlament Escocès.

5.8 També seria possible dissenyar un referèndum amb més d'una opció. D'aquesta manera, es donaria als electors escocesos l'opció entre la independència, el

manteniment del status quo, i la descentralització de més poders. Tanmateix, ara per ara, el referèndum amb més d'una opció no és una proposta realista, perquè no hi ha cap proposta ben desenvolupada de descentralització de més poders. D'altra banda, el disseny d'un referèndum d'aquestes característiques també posaria diversos problemes tècnics a l'hora de calcular el suport que rep cada opció. Per exemple, s'hauria de fer un rànquing de les diverses opcions, o no? Malgrat aquestes consideracions, un referèndum amb diverses opcions es podria convertir en una opció factible durant el debat nacional.

5.9 Pel que fa a les competències legislatives, un referèndum es podria portar a terme sota l'autoritat d'una llei del Parlament escocès, depenent de la proposta concreta del projecte de llei de referèndum, o qualsevol altra modificació de les competències del Parlament abans d'aprovar-se el projecte de llei. El Parlament del Regne Unit també podria aprovar la legislació del referèndum, molt probablement consultant abans l'opinió del Parlament escocès. Aquesta llei planificaria amb detall el referèndum, definint la pregunta i altres aspectes, o podria donar poders als ministres escocesos o del Regne Unit per presentar legislació secundària sobre aquests aspectes més tard. Una altra possibilitat seria establir un mecanisme semblant al de la Llei del Govern de Gal·les de 2006 que atorgués poders al Parlament i al Govern escocès (o només al Parlament) per convocar un referèndum quan ho trobessin convenient, més que no pas esperar que els ministres escocesos i els del Regne Unit facin propostes. El quadre de text que hi ha a continuació, així com l'Annex B contenen un esborrany il·lustratiu de projecte de llei.

5.10 A no ser que la llei ho estableixi d'una altra manera, normalment es guanya un referèndum amb la majoria simple dels vots, és a dir, el 50% més un. Hi ha referèndums que estableixen un llindar més alt, per exemple demanant un tant per cent més elevat de vots a favor o, tal com va passar en el cas del referèndum escocès d'autonomia del 1979, demanant un tant per cent determinat dels que tenen dret a vot. Tot i que un referèndum d'independència aborda assumptes més importants que d'altres plebiscits, l'objectiu del referèndum és permetre al poble escocès expressar el seu punt de vista. Un llindar més alt podria enfosquir la claredat del resultat, i es podria percebre com un mecanisme arbitrari amb l'únic objectiu d'obstaculitzar la voluntat de la gent, tal com va passar amb el percentatge de vot del referèndum d'autonomia del 1979.

5.11 S'ha proposat que hi hagi dos referèndums: un, basat en el principi d'independència, per donar poders de negociació al Govern escocès, i després d'aprovar Lleis d'Independència tant al Parlament escocès com al del Regne Unit; i l'altre referèndum reconeixeria la importància de la decisió d'esdevenir independent, i donaria al poble escocès la darrera paraula en l'assumpte. D'altra banda, hi ha arguments de pes

en contra d'aquesta proposta. Un referèndum sobre el principi d'independència donaria al Parlament i al Govern escocès prou claredat i confiança sobre el fet que el poble escocès desitja convertir Escòcia en un estat independent. La perspectiva d'un altre referèndum podria reduir la certesa de la decisió, així com limitar l'impacte de la decisió del poble escocès. Com a cambra democràtica representativa, el Parlament escocès podria tirar endavant la voluntat del poble d'arribar als acords necessaris per obtenir la independència.

Esborrany de projecte Llei de referèndum

1. La forma i el contingut del referèndum dependrà de la pregunta que es plantegi al poble escocès, i seran matèria de debat. A l'annex B, hi ha un esborrany de projecte de llei de referèndum per il·lustrar la forma legislativa que prendria un plebiscit sobre si el poble escocès autoritza el Govern escocès a negociar els paràmetres de la independència d'Escòcia amb el Govern del Regne Unit.

2. La proposta de l'esborrany de projecte de llei és la següent:

- El Govern escocès ha de negociar un acord amb el Govern del Regne Unit per tal d'establir un Estat escocès independent.

Aquesta proposta vol deixar clar que el nou marc no és només per transferir més competències al Parlament escocès i al Govern escocès, sinó que comporta la plena independència d'Escòcia. Amb això es pretén que el poble escocès tingui clar que vota tant el principi d'independència com el mandat explícit per negociar. L'esborrany pressuposa que es requeriria una majoria simple.

3. La competència o no del Parlament escocès per legislar sobre el referèndum dependria de la pregunta concreta del projecte de llei de referèndum, així com de les modificacions de les competències del Parlament que es facin abans del projecte de llei. Actualment, la constitució és una competència reservada a les institucions britàniques, però és probable que l'abast de la restricció no inclogui la competència del Govern escocès a l'hora d'engegar negociacions d'independència amb el Govern del Regne Unit. Tant Holyrood com Westminster haurien de legislar per fer possible la independència d'Escòcia, o per transferir responsabilitats importants en matèries reservades.

4. L'esborrany de Projecte de Llei també conté disposicions, o competències per definir sobre:

- Cronologia i dates del referèndum,

- Definició de qui pot votar; i

- Normes detallades de com es portarà a terme el referèndum, des del començament de la campanya fins a les votacions i proclamació dels resultats.

5. Al referèndum d'autonomia escocesa de 1997, la capacitat de vot es definia en funció de la residència a Escòcia, tal com es fa en les eleccions locals. L'esborrany de projecte de llei segueix aquesta pauta i no intenta establir categories de persones que resideixen fora d'Escòcia que podrien votar al referèndum, ni tampoc intenta excloure cap resident a Escòcia de les eleccions. L'esborrany de projecte de llei preveu una Escòcia independent basada en l'entitat política i territorial d'Escòcia, i no pas per lloc de naixement o grup ètnic.

6. Un debat nacional

Resum

Aquest document és la primera acció d'un debat nacional d'ampli abast sobre el futur d'Escòcia. Aquest debat nacional permetrà que els escocesos estudiïn totes les opcions sobre el futur del país, i que prenguin decisions informades. Aquest document convida el poble d'Escòcia a participar en el debat nacional, i a proposar com s'ha de dur a terme per assegurar la participació més àmplia possible.

Introducció

6.1 L'actual Govern escocès creu que el millor futur per Escòcia és un país independent i sobirà, com tants altres països europeus. No obstant això, aquesta és una decisió que només el poble escocès pot prendre per ell mateix, tenint en compte els arguments a favor de la independència, i comparant-ho amb d'altres formes de canvi constitucional. Per tant, el Govern escocès es compromet a fer un debat nacional sobre el futur d' Escòcia, perquè el poble escocès pugui analitzar àmpliament les diverses opcions de govern del país.

La necessitat d'un debat nacional

6.2 Ja han passat deu anys del referèndum d'autonomia, i vuit anys de l'establiment del Parlament escocès. Tal com hem explicat, recentment s'han produït millores constitucionals a Gal·les i Irlanda del Nord, i el Govern del Regne Unit ha presentat les seves pròpies propostes de canvi. El més important, però, és que la majoria dels membres del Parlament escocès escollits a les eleccions parlamentàries escoceses d'enguany defensaven programes electorals en favor de més competències per a Escòcia. Des de les eleccions, diversos esdeveniments han demostrat que la situació constitucional actual té moltes limitacions, sense anar més lluny la mateixa organització de les eleccions.

6.3 Vuit anys d'experiència en la gestió d'una administració autònoma han donat al Parlament escocès i al Govern escocès una experiència considerable en l'exercici de les seves responsabilitats, i en les limitacions del marc actual. S'han fet algunes ampliacions de competències descentralitzades, però la majoria han tingut un abast molt reduït. En conseqüència, hi ha bones raons per a revisar ara el marc constitucional definit per la Llei per a Escòcia.

6.4 Tanmateix, no hi ha consens sobre els passos a seguir a partir d'ara per desenvolupar la posició constitucional d'Escòcia. Així, els partits elegits al Parlament escocès van fer diverses propostes. També és evident que, per fer canvis per al futur, cal el suport del poble escocès. D'aquí ve que el Govern escocès proposi un debat nacional que permeti als escocesos estudiar i entendre les diverses opcions que tenen, i decidir el seu propi futur.

L'abast del debat nacional

6.5 El Govern escocès concep un debat nacional que tingui en compte el conjunt de canvis possibles respecte l'actual marc constitucional escocès. El debat nacional permetrà fer una tria informada sobre la independència, o sobre d'altres formes de canvi constitucional. El Govern escocès defensaria els arguments a favor de la independència, i intentaria guanyar suport per al referèndum, però també difondria els arguments a favor d'altres formes de canvi constitucional, a través d'un reguitzell d'esdeveniments que posin a prova els beneficis de les diverses opcions. D'altres partits polítics, associacions i persones individuals amb punts de vista diferents també participaran plenament en el debat.

6.6 Al final del debat, el Govern escocès preveu que Escòcia haurà de triar entre:

- La continuïtat de l'actual model constitucional sense canvis o amb canvis mínims;
- Ampliar les competències d'Escòcia en els àmbits que s'hagin detectat durant el debat nacional; o
- Emprendre els passos necessaris perquè Escòcia esdevingui un país plenament independent.

Invitació a la participació al debat nacional

6.7 La rellevància de les qüestions del debat nacional requereixen la participació més alta possible. És per això que el Govern escocès procurarà que hi participi tanta gent com sigui possible.

6.8 Com a primer pas, el Govern escocès convida els ciutadans a apuntar-se al debat nacional. El Govern escocès cerca el compromís de grups, associacions i persones particulars a participar en aquest debat nacional, i també vol conèixer quines són les

aportacions que aquestes persones volen fer al debat. El Govern escocès també està interessat a saber qui vol seguir de prop el debat, de manera que els pugui informar dels esdeveniments i els avenços més importants.

6.9 Com que aquest debat és tan important, de la mateixa manera que ho és una gran participació, el Govern escocès acollirà de bon grat les opinions sobre com plantejar les preguntes, els processos, el material i els arguments per assegurar el màxim de participació. D'entre les diverses possibilitats hi ha:

- Debats públics i actes arreu d'Escòcia, amb la presència del primer ministre escocès i d'altres ministres escocesos, per escoltar i intercanviar opinions amb el públic;
- Actes que incloguin altres líders polítics i socials, gent del món dels negocis, funcionaris, professors universitaris i mestres;
- Actes adreçats a les comunitats locals, el jovent i les minories;
- Tallers públics, actes itinerants, exposicions i conferències;
- Informació a través de la web i serveis interactius;
- L'oportunitat de contribuir-hi per escrit o per mitjà electrònic ;
- Enquestes d'opinió, *focus groups* i altres mètodes de recerca, com per exemple les enquestes ciutadanes; i
- Suport a les associacions (incloent-hi les organitzacions d'ajuda), comunitats i persones que volen organitzar els seus propis esdeveniments sobre el debat nacional.

6.10 El Govern escocès crida a donar l'opinió sobre aquestes propostes, així com sobre d'altres mecanismes de participació.

Com participar en el debat nacional

6.11 La millor manera de participar en el debat nacional, o d'enviar suggeriments pels actes o mètodes de participació és entrar al web del debat nacional, www.anationalconversation.com, o enviar un correu electrònic a joinin@anationalconversation.com.

6.12 També es poden enviar respostes per correu postal a:

A national Conversation

Constitution Unit

G-A North

Victoria Quay

Edinburgh

EH6 6QQ

Annexos

Annex A. Reserves a la Llei per a Escòcia de 1998

Reserves constitucionals i generals

- La Corona, inclosa la successió de la Corona i la regència
- La Unió dels regnes d'Escòcia i Anglaterra
- El Parlament del Regne Unit, les eleccions per formar part de la Cambra dels Comuns, el Parlament Europeu i el Parlament escocès
- Els tribunals superiors
- Seguretat, servei d'intel·ligència i les oficines centrals de comunicació del Govern
- El registre i finançament dels partits polítics
- Afers exteriors, relacions internacionals, i representació
- Funcionariat
- Defensa
- Traïció

Competències reservades de l'àmbit fiscal i econòmic

- La política fiscal, econòmica i monetària, inclosa l'emissió i circulació de diners, els impostos i taxes al consum, préstecs governamentals i concessió de crèdits, control de la despesa pública del Regne Unit, el tipus de canvi i el Banc d'Anglaterra
- La moneda: encunyació, moneda de curs legal, i bitllets de banc
- Serveis financers

- Mercats financers, incloent-hi les cotitzacions i l'oferta pública de valors i inversions, traspàs de valors, i compra i venda d'accions amb informació privilegiada

Política interior

- Abús de drogues
- Protecció de dades
- Armes de foc
- Classificació de pel·lícules i vídeos
- Immigració i nacionalitat, inclòs l'asil i l'expedició de passaports i visats
- Experimentació científica sobre animals vius
- Seguretat nacional, intercepció de comunicacions, secrets oficials i terrorisme
- Jocs, apostes i loteries
- Poders en casos d'emergència
- Extradició

Comerç i indústria

- La creació, funcionament, regulació i dissolució dels diversos tipus d'associació empresarial
- Insolvència en relació a les associacions empresarials
- Regulació de pràctiques en contra de la competència; abús de posició dominant, monopolis i fusions
- Propietat intel·lectual

- Control d'importacions i exportacions
- Regulació de la pesca de mar fora de la zona escocesa (amb l'excepció dels vaixells de pesca escocesos)
- Protecció del consumidor
- Normativa dels productes, seguretat i responsabilitat
- Pesos i mesures
- Telecomunicacions i telegrafia sense fils, inclosos els serveis d'internet
- Servei postal, correus i oficines postals
- Consells d'investigació
- Designació de les àrees subvencionades
- Protecció dels interessos econòmics i de comerç

Energia

- Generació, transmissió, distribució i subministrament d'electricitat
- Petroli i gas, inclosa la propietat, exploració i explotació dels dipòsits de petroli i gas natural, instal·lacions a altra mar i oleoductes
- Carbó, inclosa la propietat i explotació, mines subterrànies i a cel obert, i la reducció de mines de carbó
- Energia nuclear i centrals nuclears, incloent-hi seguretat nuclear i responsabilitat en cas d'accidents nuclears

Transport

- Transport per carretera

- Ferrocarril, regulació i dotació de serveis ferroviaris
- Transport marítim, inclosos els drets i les llibertats de navegació
- Transport aeri
- Transport de material radioactiu

Seguretat social

- Pla de la seguretat social
- Ajuda als infants
- Regulació dels plans de pensió d'ocupació i dels plans de pensió personals, incloses les obligacions dels administradors o gestors d'aquests plans

Regulació de les professions

- Arquitectes, professions relacionades amb la salut, auditors

Treball

- Drets i deures dels treballadors, i relacions industrials
- Salut i seguretat laboral
- Suport a la cerca de treball

Salut i medicaments

- Regulació de les professions mèdiques
- Avortament

- Transplantaments d'òrgans animals
- Embriologia, mares de lloguer i genètica
- Fàrmacs, equipament mèdic i verins

Comunicació i cultura

- Ràdio i televisió, inclosa la BBC
- Drets sobre la difusió pública
- Assegurança governamental (*Government Indemnity Scheme*) que cobreix els objectes en préstec als museus, galeries d'art, etc.
- Propietat acceptada pel pagament d'impostos

Miscel·lània

- Salari del cos de justícia
- Igualtat d'oportunitats
- Control d'armes nuclears, biològiques i químiques, i d'altres armes de destrucció massiva
- Servei oficial de cartografia
- Escales temporals, zonificació horària i el tema del *Summer Time Act 1972*
- Calendaris, unitats temporals, fixació de la Setmana Santa
- L'espai exterior

Annex B. Esborrany de Projecte de Llei de referèndum a Escòcia

Esborrany de Projecte de Llei de referèndum a Escòcia

Llei del Parlament escocès per poder convocar un referèndum a Escòcia sobre la proposta de negociar amb el Govern del Regne Unit, per establir la independència d'Escòcia.

1. Referèndum sobre la negociació d'independència

- (1) El dia (afegir data) es celebrarà un referèndum a Escòcia sobre si el Govern escocès ha de negociar la independència d'Escòcia amb el Govern del Regne Unit.
- (2) Les qüestions a votar al referèndum, així com la caràtula de la papereta emprada han de ser tal com s'especifica en l'annex 1.
- (3) Tenen dret de vot aquells qui, el dia de la votació, tinguin dret de vot a les eleccions locals de qualsevol districte electoral escocès.
- (4) Tot i això, una alteració al registre d'electors segons la secció 13A(2) (alteració de registres) o 57 (peticions de registre) del *Representation of the People Act 1983* (c.2) no tindrà efecte en el referèndum, si no es fa onze dies abans del referèndum (la jornada de la votació es considera el darrer dia).
- (5) Els ministres escocesos han de designar el cap de l'escrutini.
- (6) El cap de l'escrutini designarà un escrutador per a cada districte electoral local.
- (7) Cada escrutador s'encarregarà de:
 - (a) Realitzar el recompte de vots de la zona de la qual és responsable, d'acord amb el paràgraf 9 de l'annex 2, així com de conformitat a les instruccions donades pel cap de l'escrutini.

(b) Certificar el nombre de paperetes comptades pel funcionari, i el nombre de vots per a cada opció.

(8) El cap de l'escrutini haurà de certificar:

(a) El recompte total de paperetes, i

(b) El nombre total de vots emesos per a cada opció en el conjunt d'Escòcia.

(9) L'annex 2 explica en més detall el referèndum i com s'ha de dur a terme.

2. Procediments legals

Cap tribunal de justícia començarà cap mena de procediment per qüestionar el recompte de paperetes i de vots, certificat pel cap de l'escrutini, o per l'escrutador designat d'acord amb la secció 1(6).

3. Títol reduït

El títol reduït d'aquesta llei és *Referndum (Scotland) Act* (Llei de Referèndum d'Escòcia).

ANNEX 1

(Ve de la secció 1(2))

FORMA DE LA BUTLLETA

El Parlament escocès ha decidit consultar el poble d'Escòcia la proposta del Govern escocès de negociar amb el govern del Regne Unit per tal d'aconseguir la independència d'Escòcia:

Indiqui amb una X la casella corresponent

ESTIC D'ACORD que el Govern escocès negociï un acord amb el govern del Regne Unit perquè Escòcia es converteixi en un estat independent.

O

NO ESTIC D'ACORD que el Govern escocès negociï un acord amb el Govern del Regne Unit perquè Escòcia es converteixi en un estat independent.

ANNEX 2

(Ve la secció 1 (9))

Realització del referèndum, etc.

- 1 El que s'esmenta en aquest annex té efecte en relació al referèndum, d'acord amb la secció 1.

Temps

- 2 (1) En el càlcul del temps per a qualsevol finalitat que depengui d'aquesta llei, es deixaran de banda els següents dies:
 - (2) (a) dissabtes i diumenges, i
 - (b) qualsevol dia festiu que aparegui al *Banking and Financial Dealings Act 1971* (c. 80) a Escòcia.

Publicitat

- 3 Serà aplicable la normativa del *Town and Country Planning* (control de la publicitat) del 1984 (Escòcia) (S.I. 1984/467) respecte a l'exhibició de publicitat específica del referèndum, tal com es fa en les eleccions per al Parlament del Regne Unit.

Locals destinats al referèndum

- 4 Pel que fa a les instal·lacions, serà aplicable la secció 98 (locals no afectats per cessions) de la *Representation of the People Act, 1983*, (c.2) ja que s'entén que un acte públic per a promocionar una candidatura personal a unes eleccions és semblant als actes públics que es fan per promoure un resultat concret al referèndum.

"Returning officers" i funcionaris escrutadors

- 5 (1) Les funcions atorgades en aquest annex als escrutadors les exerciran a cada districte aquells qui, a la secció 41 (eleccions locals a Escòcia) de la *Representation of the People Act 1983* (c.2), hagin rebut o puguin rebre aquestes funcions a les eleccions municipals de la zona.

(2) Un escrutador pot designar per escrit una o més persones per a realitzar les funcions d'escrutador.

Formatted: Bullets and Numbering

(3) És el deure general d'un escrutador d'un referèndum dur a terme tot allò que sigui necessari per a la realització correcta del referèndum de la manera que es descriu en aquest annex.

Formatted: Bullets and Numbering

6 Els ajuntaments han de posar els seus funcionaris a la disposició dels escrutadors de l'àrea.

Formatted: Bullets and Numbering

7 L'escrutador pot nomenar, per escrit, una o més persones per dur a terme les funcions de l'escrutador.

Hores de votació

8 Les hores de votació són entre les 7 a.m. i les 10 p.m.

Recompte de vots

9 (1) Un escrutador ha de nomenar, d'acord amb les directius del cap de l'escrutini, persones per a la supervisió del recompte de vots, i la verificació del recompte de paperetes.

(2) Cap persona serà present al recompte de vots d'un districte, excepte:

- (a) l'escrutador de la zona, o una persona nomenada per un escrutador, d'acord amb les disposicions d'aquest annex;
- (b) el cap de l'escrutini;
- (c) el membre del Parlament escocès de la circumscripció electoral que correspongui totalment o en part a aquella zona,
- (d) un membre del Parlament escocès de la regió que correspongui total o parcialment a aquella zona,
- (e) un membre del Parlament del Regne Unit per a una circumscripció que correspongui total o parcialment a aquella zona,

- (f) un observador designat per l'escrutador, d'acord amb el subparàgraf (1), o
- (g) aquella persona designada per l'escrutador de la zona perquè sigui present al recompte.

(3) Un escrutador ha d'oferir als observadors les instal·lacions necessàries per supervisar el procediment, així com facilitar-los tota la informació sobre el procediment per al desenvolupament correcte de l'esdeveniment i els deures de l'escrutador relacionats amb aquesta tasca.

(4) Abans que un escrutador pugui dur a terme una certificació d'acord amb la secció 1(7)(b) o faci cap anunci públic del resultat de l'escrutini, haurà de consultar-ho amb el cap de l'escrutini, que podrà ordenar un recompte de paperetes.

10 Un escrutador ha de fer arribar la informació següent als ministres escocesos, tant bon punt el cap de l'escrutini hagi certificat els resultats d'acord amb la secció 1(8):

- (a) la quantitat de paperetes en possessió de l'escrutador,
- (b) qualsevol altre document o informació requerida d'acord amb el paràgraf 11(1),

a cada paquet hi figurarà la descripció dels continguts i el nom de la zona per la qual l'escrutador ha estat nomenat.

11 (1) Els ministres escocesos podran prendre més mesures respecte d'aquest referèndum per ordre d'instrument jurídic a l'efecte

(2) Un mandat del subparàgraf (1) podria, en concret:

- (a) aplicar (amb esmenes o sense) qualsevol promulgació,
- (b) redactar disposicions (a més de les aparegudes a la secció 1 (2) i annex 1) sobre la butlleta,
- (c) especificar la informació i documents que els escrutadors

(paragraf 10) han de transmetre als ministres escocesos, i

(d) crear disposicions per la creació d'infraccions

(3) No es podrà establir un mandat d'acord amb el subparàgraf (1) si no hi ha cap instrument jurídic previ on hi aparegui aquest mateix mandat, i hagi estat aprovat per una resolució del Parlament escocès.

